

Napoleon Bonaparte

Efter: ”Napoleon – mennesket, elskeren, patienten” af Erik Münster, Stig Vendelkjærs forlag 1969.

15.8.1769: født ved styrtfødsel i Korsikas hovedstad Ajaccio. Barnet røg på gulvet i dagligstuen: Senere fantaserede Napoleon om, at han var røget ud på et tæppe med vævede billeder af gamle helte som Cæsar og Alexander den Store; dette var ikke sandt. Napoleons far havde været involveret i frihedskampene mod Frankrig, der dog indlemmede Korsika 2 måneder før Napoleons fødsel. Napoleons forældre fik 13 børn, hvoraf 8 overlevede. Napoleons amme – Camille Carbone – blev husket hele livet: hun var med til Napoleons kejserkroning og blev præsenteret for Josefine og pave Pius 7. Startede som eneste dreng i en lokal pigeskole.

15.12.1778: sejler fra Korsika for at gå skole i Autun. Formålet var at lære fransk og komme på militærskole. Broderen Josef var også med (han var 2 år ældre). 12.5.1779 starter han på **militærskole i Brienne**. Er isoleret og trives ikke særlig godt. Får en ven (Bourienne), som han bevarer hele livet, og som skriver Napoleons biografi. Var først interesseret i flåden, men vælger at blive artilleriofficer som 14-årig.

30.10.1784 flytter han til militærskolen i Paris. Kort efter dør hans far af mavekræft. Efter et år består han som nr. 42 ud af 58 og bliver udnævnt til sekondløjtnant ved et regiment i Valence. Sværmer lidt for en 16-årig Caroline du Combier, men det bliver ikke til noget. Hun gifter sig 1792, og Napoleon udnævner senere hendes mand til baron.

17 år gammel sendes Napoleon til Korsika efter 8 års fravær. Familien er økonomisk trængt efter faderens død. Napoleon får en febersygdom, som senere vender tilbage (malaria?). Efter 21 måneders fravær vender han tilbage til regimentet i Auxonne og genoptager sine studier. I 1789 drager han igen på orlov til Korsika og bliver syg af feber og rammes også af en hudsygdom, der gav ham kløe i forbindelse med nervøsitet (neurodermatitis?). **Napoleon blev politisk interesseret** som forkæmper for republikkens indførelse i Frankrig.

Maj 1792 rejser Napoleon til Paris for at forklare årsagerne til at han var udeblevet fra regimentet en længere tid uden orlov. Da **oplever han stormen på Tuilerierne**, massakren på kongens svejtsiske garde og kongen flugt for livet og søgen tilflugt i Nationalforsamlingen. D. 21.9.1792 blev Ludvig 16. afsat og det franske monarki ophørte. **Ludvig 16. Blev henrettet 21.1.1793 og Marie Antoinette den 16.10.1793.**

Inden da var Napoleon vendt hjem til Korsika og blevet chef for en artilleriafdeling, som skulle foretage **invasion på Sardinien**, som franskmændene ønskede at indlemme. Det blev en fiasko og de måtte flygte fra øen. Senere samme år var Napoleons nær blev hængt af nogle søfolk fra en fransk korvet, som angreb under råbet ”Klyng den aristokrat op”. Napoleon var nu involveret på fransk side mod den korsikanske frihedsbevægelse under Paoli’s ledelse. Napoleons mors hus blev stormet og delvis ødelagt, og hun flygtede til Marseille, hvor de levede kummerligt, indtil Josef giftede sig med en velhavende købmandsdatter Marie-Jolie, der havde en medgift på 150.000 francs. Marie-Jolie’s lillesøster Eugenie var meget tiltrækkende og der var varme følelser mellem hende og Napoleon, der gav hende kælenavnet **Desirée**, som hun senere officielt antog. Det vides ikke, hvorfor de ikke blev gift. Desirée giftede sig senere med Jean Baptiste Bernadotte, der var en af Napoleons generaler. Han blev i 1810 valgt til arveprins af Sverige og 8 år senere konge af Sverige og Norge.

September 1793 udkommanderes Napoleon til at deltage i **belejringen af Toulon**, som samme år er erobret af englænderne. Han viser sig som en mand med lederegenskaber, der overtager kommandoen, da chefen bliver såret. Napoleon bliver såret 2 gange ved Toulon: et bajonetstik på indersiden af venstre lår og mindre sår i pande og bryst. Såret i låret gav problemer flere gange senere i livet (infektion?) Han fik også fnat, hvilket var almindeligt dengang. Man kunne behandle med svovlholdige midler. 17.12.1793 overgav Toulon sig, og den 24-årige Napoleon blev udnævnt til brigadegeneral. Moderen kunne nu flytte til en flot villa i Antibes.

I Frankrig var der nu store tumulter i revolutionens efterforløb. Robespierre kom i guillotinen 28. juli 1794, og Napoleon blev arresteret og var fængslet 3 uger i Antibes. Han kom til Paris, men var **general uden regiment**; idet han havde nægtet at tage kommandoen over en afdeling, der skulle bekæmpe de royalistiske styrker i Vendée.

4.10.1795 er Paris i oprør, royalisterne har samlet sig for at knuse republikken. Barras giver Napoleon kommandoen, og han **leder forsvaret af Tuillerierne**, hvor han lader kanonerne skyde direkte ind i folkemængden. Herefter blev Napoleon udnævnt til **øverstkommanderende** for de franske tropper. Han færdes nu i de fornemste kredse.

Den 32-årige enke Josephine de Beauharnais, hvis man var blevet guillotineret, var på jagt efter en ægtemand og forsørger til sig og sine 2 børn, sønnen Eugene og datteren Hortense. Hun var døbt Marie-Joseph-Rose Tascher de la Pagerie og var født på Martinique. Hun havde mange affærer bag sig bl. a. havde hun været Paul Barras elskerinde i et års tid. Napoleon mødte hende i forbindelse med at sønnen søgte om tilladelse til at beholde faderens sværd. En hed romance opstod i løbet af få dage.

9.3.1796 blev Napoleon og Josephine gift kl 22 hos en borgmester i Paris. Ingen familiemedlemmer var tilstede, og begge lyver med deres alder. Barras var den ene af de 2 vidner. Napoleon skriver 28, skønt han er 26 og Josephine skriver 29, skønt hun næsten er 33. Josephine kom aldrig til at nære virkelig kærlighed til Napoleon, mens han var nærmest besat af hende. Napoleon måtte dele brudesengen med den ondsksfulde moppe Fortuné, der om natten bed ham i benene.

2 dage efter brylluppet rejse Napoleon sydpå for at lede felttoget mod Italien med hovedkvarter i Nice. Han havde 30.000 mand i laser mod en forenet østrigsk-sardinisk styrke på 60.000. På vejen opsøger han sin moder, for at fortælle om brylluppet. Familien accepterer aldrig Josephine. Felttoget i Italien blive succesrigt pga. Napoleons lederevner, kendskab til artilleriteknik, krigsmæssig hensynsløshed, hurtighed og evne til at opnå soldaternes hengivenhed. Piemonte og Lombardiet indtages og Napoleon er flere gange i umiddelbar livsfare.

Under felttoget skriver han **daglig lange hede kærlighedsbreve** til Josephine. Hun var ikke meget for at slutte sig til ham, opfandt sågar en graviditet for at undgå at forlade det trygge Paris, men kom dog til Milano, da han opslog hovedkvarter dér i slottet Montebello. Josephine indførte stor selskabelighed og forlystede sig endda med en 25-årig kavaleriofficer, når Napoleon var borte. (Han blev forflyttet til Paris, da Napoleon hørte om det). Da Napoleon har besat Vatikanet og Venedig, ønsker østrigerne fred i 1797, og Belgien og Milano afstås til Frankrig.

I 1797 vender Napoleon tilbage til Paris, hvor han har købt det hus, som Josephine tidligere boede til leje i. Hun har med stor ekstravagance remøbleret det hele, og gaden har fået navneforandring til Rue de la Victoire. Frankrig behersker nu en stor del af kontinentet, og **ved Boulogne samles en invasionshær** destineret for England. Napoleon bliver dog klar over at man ikke kan overvinde de engelske flådestyrker, og beslutter sig for at **ramme England ved at angribe Ægypten**.

28.5.1797 sejler han med 35.000 mand og en stor flåde ud fra Toulon og undgår de blokerende engelske skibe. Han er på l'Orient. På vejen erobres Malta, og d. 29.6 ankommer de til Alexandria, som erobres på 3 dage. 21.7. er der et stort slag mod rytterfolket mamelukkerne, som besejres og man drager ind i Cairo. Han har en stab af videnskabsmænd med, og det er starten på den moderne ægyptologi. Napoleon var storslået i sine anstrengelser på at organisere det erobrede land. Den **franske flåde ødelægges i slages ved Abukir-bugten** 1.8.1798. Napoleon har en affære med en 19-årig officerskone Marguerite Pauline Fources, som optræder som værtinde ved hans selskaber. Det er et problem at Josephine stadig er barnløs efter 3 års ægteskab.

I 1799 går Napoleon mod øst og **besætter Jaffa, men stoppes ved Akka** af en garnison under engelsk ledelse. Hans tropper har nu også stiftet bekendtskab med byldepesten. Ved Akka måtte han efterlade 580 pestsyge soldater og man havde diskuteret at ombringe dem med store doser opium, så de undgik at falde i fjendens hænder, men det opgav man.

23.8.1799 sejler Napoleon tilbage til Frankrig, mens hæren bliver tilbage. 2 år efter kommer 22.000 mand tilbage til Frankrig efter at de havde overgivet sig. For hver der døde af krigssår var 3 døde af sygdom. Josephine er ikke i deres hus. Hun har nemlig købt La Malmaison og genoptaget forbindelsen med kavaleriofficeren, som nu er blevet kiksefabrikant. Napoleon overvejede skilsmisse. Josephine hørte om at hendes mand var på vej, og ville køre ham i møde for at blødgøre ham. Ved Fontainebleau kørte de forbi hinanden uden at mødes. Napoleon ville først ikke lukke hende ind og hun tiggede og bad grædende udenfor døren sekunderet af sine børn. En genforening indtrådte, og Josephine var ham aldrig mere utro.

Napoleon var nu **folkehelt i Frankrig**. Napoleon indfinder sig 9.11.1799 i De Ældres Råd for at indlede et kup. Han mødes med modstand, og en dolk langes ud mod ham, men Napoleons bror Lucien opfordrer tropper udenfor til at rydde salen. Samme aften udnævnes Napoleon til en af de 3 **konsuler**, der skal regere Frankrig. Han var da 30 år.

I februar 1800 flytter Napoleon og Josephine til det kongelige palads i Tuileriesne. Napoleon var en lille mand knap 170 cm. Han spiste lidt og hurtigt og ofte med fingrene. Han havde ofte maveproblemer mest som obstipation. Han menes at have være udsat for et giftattentat, idet der skulle være anbragt gift i hans snustobaksdåse. Napoleon har nu nærmest uindskrænket magt.

Østrigerne er igen rykket ind i Norditalien, og Napoleon brager gennem St. Bernhardpasset med 40.000 mand 15.5.1800. Ved **slaget ved Marengo** i Piemonte er det ved at gå helt galt, da Napoleon er ved at blive slået. En styrke under general Desaix kommer til undsætning og østrigerne flygter. Desaix dør, og Napoleon er ene om æren. Han blev lettere såret i støvlen på venstre ben.

Efter sejren tager Napoleon til Milano og har et forbigående intimt bekendtskab med en kraftig **operasangerinde**, som senere følger med til Paris, og også synger i Berlin, Genua, Haag og London. Hun var ven med Napoleon resten af livet. Napoleon vender tilbage til Paris 2.7.1800 og fejres som triumfator. Han var nær ved at blive dræbt, da en tønne på en vagn eksploderede og dræbte 20 mennesker og sårede over 60. 26.3.1802 sluttes **fred med England i Amiens**.

I 1802 har Napoleon ondt i højre side og på anbefaling af kammertjeneren tilkaldes dr. J.NB. Corvisart, der er en kendt parisisk læge og overlæge på Charité-hospitalet. Han udnævnes til 1. Livlæge og besøger slottet rutinemæssigt hver onsdag og lørdag. Napoleon byder ham velkommen: ”Nå, der har vi den store charlatan. Hvor mange folk har de slået ihjel i dag?”. I august 1803 tilkaldes han til Bruxelles, da Napoleon har hoste og blodig opspyt. Han diagnostiserer lungestase og behandler succesfuldt med trækplastre på brystet.

På denne tid får Napoleon de anfald, der skabte **myten om at han havde epilepsi**. I januar 1803 havde han besøg af en meget beundret 16-årig skuespillerinde og kl 2 om natten faldt han bagover i sin seng med bevidstløshed og trækninger. Pigen ringede og da Josephine og personalet kom til var han vågen og blev rasende. Han fik et par lignende anfald senere i livet, men det har sandsynligvis været besvimelsestilfælde. Napoleons familie så ham gerne skilt fra Josephine og introducerede ham til den gifte 20-årige Mme. Duchatel. Josephine overraskede dem sammen, men blev smidt ud af værelset af Napoleon. Hun fik ordre på at forlade slottet Saint Cloud med det samme. Han ændrede sig dog, da det gik op for ham at situationen var arrangeret af hans egen familie.

I maj 1803 erklærer England krig mod Frankrig. Og en storkrig er under optræk. 2.12.1804 lader han sig **krone til kejser i Notre Dame**. Aftenen før er parret blevet kirkelig viet for at Pius ville acceptere at medvirke. Han anbringer selv kronen på sit hoved. Han lader sig nu også male et utal gange og er overbevist om sig eget rys udødelighed. Josephine er nu 42 år og har ikke fået børn med Napoleon, selvom hun mindst 2 gange har påstået sig gravid. Der var en overgang tale om adoption af en dreng fra Josephines datters ægteskab med Napoleons bror Louis.

120.000 franske soldater var samlet i Boulogne til en invasion af England. Napoleon ventede på at den fransk flåde skulle ankomme og knuse englænderne, men pludselig brød han op og gik med la Grande Armée mod øst. Lord Nelson smadrede den franske flåde **ved Trafalgar 21.10.1805**, og da Napoleon hører om det får han et raserianfald rettet mod den franske admiral. Larrey overværer dette anfald. 20.10.1805 vinder han over østrigerne ved Ulm og går videre mod Wien, hvor han installerer sig på Schönbrunn.

26.5.1805 krones Napoleon i domkirken i Milano til konge af Italien og hans brødre og søstre udnævnes til prinser og prinsesser (Holland, Napoli, Spanien, Westfalen). 2.12.1805 vinder han ved **Austerlitz** en af sine største sejre over den russiske hær og resterne af den østrigske. Han lider på dette tidspunkt af betændelse i øjnernes bindehinde og må regelmæssigt bade øjnene.

14.10.1806 vinder han over general Blücher ved Jena og fortsætter via Berlin til Polen. Her får han nytårsaften meddelelse om at han er far til en dreng født 13.12.1806 af en ung (gift?) dame han havde mødt i februar hos en af sine søstre. Drengen blev kaldt Charles Léon og moderen fik en bolig og en passende pension. Napoleon havde bevist, at han kunne få børn.

1.januar 1807 drager han ind i Warszawa, hvor han modtages som befrier og opholder sig en måned. Han indleder samvær med den **22-årige grevinde Maria Walewska**. Vinterfelttoget mod Rusland er meget strabadsfyldt og Napoleon må vare i sadlen i flere døgn i træk. Et blodigt slag ved Eylau efterlader ikke nogen sikker vinder men **i juni 1807 vinder han ved Friedland** et afgørende slag. 25.6. mødes han på en flåde i floden Njemen med zar Alexander og 7.7.1807 undertegnes **freden i Tilsit**.

Napoleon havde igen forespurgt om en anden af zarens søstre var interesseret i giftemål, men det blev afslået. Han endte med at gifte sig med den østrigske kejser Franz's ældste datter Marie Louise, som anså franskmænd for skurke og banditter, men **giftede sig 11.3.1810 for sit lands skyld**. Napoleon var ikke selv til stede, men havde stand-in i form af en marskal. Da Bruden kommer til Paris foretages her både kirkelig og borgerlig vielse. Napoleon respekterede Marie Louise og var ikke hensynsløs overfor hende som han havde været mod Josephine. Fra barnsben af havde Napoleon stået som den Onde selv for **Marie Louise. Hun blev dog gravid og fødte 20.3.1811** en dreng efter 11 timers veer. Der var en underkropsstilling og der blev anvendt tang. 22 personer var til stede. Barnet fik titlen Konge af Rom.

Rusland havde efter Napoleons giftemål vendt sig mere og mere mod Frankrig og havde endog søgt samarbejde med englænderne. Zaren indgik også forbund med Sverige, og 12.4.1812 stillede han et ultimatum om at Frankrig skulle rømme Prøjsen. Som 42-årig måtte Napoleon nu i gang med et **felttog mod Rusland**. Den store Arme på 600.000 mand blev samlet, og Napoleon forlader selv Paris 9.5.1812. 5.9.1812 står det store **slag ved Borodino**. Under slaget har Napoleon store besvær med betændelse i blæren – han har svært ved at komme af med urinen. 50-60.000 omkom ved Borodino, men Napoleon vandt og kunne få dage senere marchere ind i Moskva, hvor han slog sig ned i Kreml, der dog for størstedelen var nedbrændt. Han var nu kommet sig af blærebetændelsen.

Napoleon blev 5 uger i Moskva, men da det var umuligt yderligere at forfølge den retirerende russiske hær østpå valgte man at vende tilbage til Frankrig. 10.10.1812 begyndte det 3 måneder **lange tilbagetog**, hvor man var udsat for angreb og kulde. Man mener at kun 42.000 vendte tilbage. I starten marcherede Napoleon selv med hæren, men udviklingen i Krankrig nødvendiggjorde at han hastede til Paris, hvor han ankom 26.12.1812. En del af den omgivende nationer er nu i ledtog mod Frankrig. **I løbet af 4 måneder får Napoleon samlet en ny hær på 250.000 mand** og man drager i felten mod general Blüchers tropper. De franske styrker vinder flere slag (Bautzen 20.5.1813 og Dresden 27.8.1813). Ved sidstnævnte slag sad Napoleon til hest i regnvejr i 2 døgn og rammes af et besværligt tilfælde af mavesmerter formodentlig en madforgiftning.

16-19.10.1813 blev de franske tropper **omringet ved Leipsig** og måtte bryde ud og trække sig tilbage til Rhinen. Her havde han igen et tilfælde med mavesmerter. Det gik også dårligt for de franske styrker i Spanien, hvor **Wellington snart fortrængte franskmændene fra Spanien**. Joseph nåede kun i sidste øjeblik at flygte. Nu var franskmændene trængt tilbage til Frankrig. **General Blücher nærmer sig Paris 25.1.1814** og Napoleon deltager selv i frontlinien. 20.3.1814 drager tyskerne ind i Paris og bekendtgør at de ikke vil forhandle med Napoleon. En provisorisk regering oprettes og **Napoleon abdicerer** 11.4.1814.

Englænderne forlangte at han skulle drages til **Elba**. Han kunne beholde kejsertitlen og ville årligt få 2 millioner francs. Natten mellem 12. Og 13.4.1814 forsøgte Napoleon at begå selvmord. Formodentlig tog han stryknin. Siden felttoget i Ægypten havde han båret en lille pose med gift rundt om halsen. 7 dage senere tog Napoleon afsted mod Elba. Marie Louise og den nu 3 årige søn var flygtet til Wien, hvor hun nogle år senere fik yderligere en søn og giftede sig med en greve og efter hans død med en baron. Napoleon genså aldrig hende eller sønnen, som døde 21 år gammel af lungetuberculose. Josephine fik heller ikke sagt farvel til Napoleon, hun lå syg af kræft og døde nogle få uger senere. Kun Maria Walewska kom for at tage afsked, men Napoleon glemte at kammertjeneren han meldt hende og hun forsvandt inden han kom i tanke om det, så de mødtes ikke.

28.4.1814 sejlede Napoleon med en engelsk fregat fra Frejus, og Napoleon "regerede" som kejser på Elba. I juni kom hans mor dertil fra Rom og Maria Walewska kom på besøg i september og blev kun 2 dage.

26.2.1815 flygter Napoleon fra Elba med ca 1000 soldater. Efter 3 dages sejlads går de i land nær Cannes og starter turen mod Paris. Flere slutter sig til undervejs, så der er 14.000 mand, da de når Fontainebleau. 7.3.1815 drager han i triumf ind i Paris nøjagtig 1 år efter at de allierede tropper havde indtaget byen. Napoleon blev igen udråbt til kejser og begyndte sin 100 dages regeringsperiode.

Napoleon var nu svag, mindre beslutsom, plaget af blærebetændelseangreb. Bonapartefamilien, som havde svigtet ham, da han blev forvist til Elba, sluttede sig til ham igen. Et komplot der skulle kidnappe Marie Louise i Wien blev afsløret. De allierede hære strømmede nu mod Frankrig. 12.6.1815 forlader Napoleon Paris for at slutte sig til sin 124.000 mand store hær syd for Bruxelles ved Charleroi. 16.6.1815 vindes et slag mod prøjserne ved Ligny, men succes'en følges ikke op. Muligvis fordi Napoleon har et svært angreb af hæmorrhoider. Dette havde han haft siden 28 års alderen og bl.a. også ved slaget ved Dresden i 1813. Napoleon var derfor udmattet fysisk og af smerter. **Slaget ved Waterloo tabes 18.6.1815.** Napoleon flygter og ankommer 21.6.1815 til Elysée-palæet. 25.6.1815 meddeler ministerrådet at det ikke længere vil understøtte ham. Han **vælger igen at abdicere og slipper væk fra Paris lige før byen kapitulerer til de allierede.** Med ved kanalkysten er der ikke anden mulighed end overgive sig til englænderne. Han blev på "Bellerophon" sejlet til England. **Han fik ikke lov at gå i land i England,** men blev sendt til St. Helena.

St. Helena er 15 x 9 km og havde dengang 2-3000 indbyggere. Napoleon opholdt sig i 5½ år på St. Helena og var i stadig konflikt med den engelske guvernør, som han ikke vil mødes med. Skænderierne foregik skriftligt. Guvernøren var meget pertentlig med at følge de givne ordrer. En dr. O'Meara diagnosticerer hepatitis hos Napoleon, Det har dog nok snarere været kronisk forstoppelse. 16.1.1819 ser en ny læge Napoleon pga. svimmelhed og forstoppelse; dette behandles med åreladning og lavement.

I 1820 får Napoleon lov at udse sin egen læge, og hans familie i Italien vælger dr. Francesco Antonmarchi, som efter sin eksamen har arbejdet som prosekutor på sektionstuen i Florens. Han havde lidt vrøvl med politiet og accepterede derfor at tage til St. Helena. Denne doktor diagnosticerer også hepatitis.

4.7.1820 tilkommer nye symptomer fra fordøjelseskanalen med opkastninger, kvalme, appetitløshed og smerter. I april er tilstande forværret med blodige opkastninger og tilfælde med forvirring og bevidstløshed. Napoleon beordrer, at ingen engelske læger undtagen dr. Arnott må undersøge ham. **Efter døden ønsker han sit hjerte udtaget og lagt i vinsprit og sendt til hans elskede Marie Louise.** Han ønsker sig obduceret og pointerer specielt at mavesækken skal undersøges. Han mener at sygdommen er mavekræft som hos hans far. I bevidstløs tilstand havde Napoleon nu melæna. Han fik kalomel og opium. **Han døde 15.49 d. 5.5.1821 51 år gammel.**

Næste dag kom guvernør Lowe for at se ham, hvilket han ikke havde gjort i 5 år pga. uvenskab. Der blev tegnet mindst 5 tegninger af Napoleon. Dagen efter blev han obduceret. Han hår blev barberet af til hans familie efter hans ønske. Dr. Antonmarchi vil have mavesækken for at bevise den **dødsforvoldende tumor**, men englænderne nægtede og både hjertet og mavesækken blev sat i

beholdere ved siden af liget i kisten. Det var iført oberstuniform. Dagen efter blev der lavet en dødsmaske, og liget blev anbragt i en tæt zinkkiste i en mahognikiste i en blykiste i en mahognikiste. 9.5.1815 blev han begravet.

15.10.1840 blev gravede man kisten op. Liget havde holdt sig godt. Kisten blev igen forseget og transporteret til **Invalidekirken i Paris**. Eftertidens opfattelse af den nationale helt, der kæmpede for Frankrig, havde vundet over erindringen om de ugerninger, der var begået. I 1813 sagde Naoleon følgende til Østrigs udenrigsminister Metternich: ”De er ikke soldat! De ved intet om, hvad der foregår i en soldats sjæl! Jeg er vokset op på slagmarken, og en mand som jeg ser stort på en million mænds liv! Jeg vil måske miste min trone; men jeg skal begrave hele verden under dens ruiner!”.

I vor tid har man ved **neutron activation analyse på Napoleons hår** konstateret en koncentration af arsenik 13 gange højere end normalt for menneskeligt hår. Undersøgelsen er lavet for om muligt at belyse om han blev forgivet af englænderne i form af guvernør Sir Hudson Lowe. Den høje arsenikkoncentration er dog ikke et entydigt bevis, idet det er muligt at arsenik fra jorden kan have trængt ind i kisten (hvis ikke håret blev taget af umiddelbart efter dødens indtræden) eller Napoleon kan have indtaget arsenik i små doser som stimulantia.

